

طراحی و ساخت یک الکترود غشایی یون گزین برای شناسایی یون برمید بر پایه یونوفر جدیدی از مشتقات آزایپریلیوم

علیرضا عابدین، حسین آقایی* و کریم ذارع
گروه شعبی واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

در این پژوهش الکترودی با گزینش پذیری بالا برای شناسایی یون برمید از مشتقات آزایپریلیوم به عنوان یونوفری مناسب، ساخته شده است. باسخ الکترود به یون برمید در گستره ($\text{pH} = ۴/۰\text{--}۹/۵$) و گستره غلظت ($۱/۰ \times ۱۰^{-۱}$ تا $۹/۰ \times ۱۰^{-۵}$ مولار خطی بوده و دارای شبکه نرنسی ($۶۰ \pm ۱\text{mV}$) می‌باشد. حد تشخیص آن ($۱۰^{-۵} \times ۳/۰$ مولار است. ضرایب گزینش پذیری با استفاده از روش پتانسیل الحاقی (MPM) به دست می‌آیند. این روش نشان می‌دهد مراحت آئیون‌های آلوی و معدنی تاچیز است. حسگر پیشنهادی پاسخ زمانی نسبتاً سریع (حدود ۲۰ ثانیه) را نشان می‌دهد و این حسگر به عنوان الکترود شناساگر در متوجه یون برمید با یون Ag^+ به کار می‌رود.

واژه‌های کلیدی: الکترود انتخابی یون برمید - غشای PVC - نمک آزایپریلیوم.

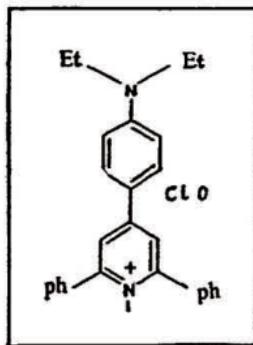
مقدمه

تشکیل کمپلکس‌های انتخابی آئیون‌ها توسط یونوفرهای سنتزی، می‌توانند در طراحی الکترودهای آئیون - گزین به کار گرفته شوند، به طوری که الگوی گزینش پذیری غیر هماهنگی را نشان می‌دهند، در اینجا نیز این ویژگی، وجود خواهد داشت. اغلب این الکترودها از مشتقات وینامین $\text{B}_{۱۲}$ ^(۱)، متالوپورفیرین‌ها^(۲-۴)، اور گاتومر کورها^(۵)، بازهای شیف‌پیجیده‌ازیون‌های فلزی^(۶)، مشتقات تری آکریل قلع^(۷-۱۱)، فتالوسیاتین‌ها^(۱۲-۱۵) و ترکیب‌های کمپلکس فلزی اور گاتوفسفین‌ها^(۱۶-۱۸) تهی می‌شوند. در تمام این موارد اتصال انتخابی آئیون‌های اولیه به یون فلزی مرکزی، باعث الگوی گزینش پذیری مشاهده شده است.

*- عهدهدار مکاتبات

به دلیل اهمیت اساسی برای یافتن گزینش پذیری یون برمید در مواد غذایی و نمونه‌های بیولوژیکی گزارش‌های زیادی برای تهیه الکترودهای غشایی یون گزین برمید براساس عوامل یونی متفاوت ارائه شده است^(۱۰-۱۲) به تازگی تعدادی از الکترودهای انتخابی کاتیون و آئیون برای گونه‌هایی مانند: SCN^- ^(۱۳)، Ce^{3+} ^(۱۴)، Br^- ^(۱۵)، I_3^- ^(۱۶)، Ni^{2+} ^(۱۷)، Sr^{2+} ^(۱۸)، Be^{2+} ^(۱۹)، Pb^{2+} ^(۲۰-۲۱) تهیه شده است.

در این پژوهش گزارش از تهیه و ساخت حسگر (PVC) با استفاده از یونوفر $-N,N-$ دی‌اتیل فنیل)-۲-دی‌فنیل آزابیپریلیوم (شکل ۱) ارائه می‌شود که با دقت بالایی در تشخیص یون برمید قابل استفاده است.

شکل ۱: ساختار یونوفر (۱)

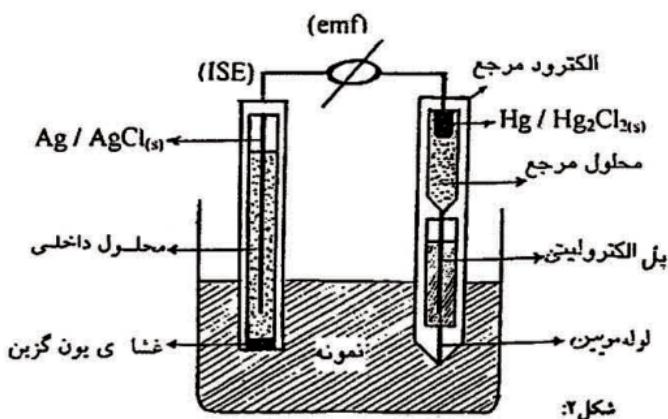
کارهای تجربی

معرفه‌های مورد استفاده: دی بوتیل فنالات (DBP)، استوفنون (AP)، اورتونیترو فنیل اکتیل اتر (NPOE) همگرا دیسل تری متیل آمونیم برمید (HTAB)، اوکیک اسید (OA)، بنزیل استات (BA)، تراهیدروفوران (THF)، و (PVC) یا وزن مولکولی نسبتاً بالا که تصفیه شده بودند از کمیابی شیمیایی آذریج تهیه شده‌اند. نمک‌های پتانسیم همه آئیون‌های به کار رفته (از کارخانه Merck) دارای بالاترین درجه خلوص بوده و بدون هیچ گونه خالص سازی دوباره، مورد استفاده قرار گرفته‌اند. آب موردن استفاده سه بار تقطیر و یونزدایی شده است. یونوفر (۱) به طوری که در مرجع ۳۷ تشریح شده ستر و خالص شده است.

تهیه الکترود و اندازه گیری پتانسیل

روش عمومی برای تهیه غشای PVC از مخلوط کردن حدود ۳۰ میلی گرم PVC پودر شده، ۵ میلی گرم یونوفر (I)، ۲ میلی گرم آنژومنی های کاتیونی (HTAB) و ۶۵ میلی گرم پلاستیزیز (DBP) می باشد. پس از مخلوط کردن، مخلوط فوق را در ۵ میلی گرم (THE) بدون آب حل می کنیم و سپس آن را به آهستگی تبخیر نموده تا به صورت مخلوط روغنی شکل درآید. لوله پیرکسی (با قطر داخلی ۵ میلی متر) در آن فرو برده تا در حدود ۱۵ ثانیه، غشای غیر شفافی با ضخامت حدود $0.3/0.5$ میلی متر در نوک آن تشکیل گردد، سپس لوله را از مخلوط پیرون آورده و در دمای اتاق به مدت یک ساعت قرار می دهیم. این لوله با یک محلول داخلی (از پتانسیم برمید به غلظت $10^{-3} \times 10^{-3}$ مولار) پر می شود و پس از این که چنین مجموعه ای به مدت ۱۲ ساعت درون محلول از پتانسیم برمید به غلظت $10^{-3} \times 10^{-3}$ مولار قرار گیرد، الکترود به شرایط مطلوب می رسد. یک الکترود تقره / کلرید تقره به عنوان الکترود مرجع داخلی در تمام اندازه گیری های انجام شده مورد استفاده قرار می گیرد (شکل ۲).

(Hg/Hg₂Cl_{2(s)}/KCl(sat):3M KCl//PVC// محلول نمونه// محلول داخلی/الاشای Ag/AgCl/Ag) آنالیزور یونی مدل کورنینگ که به عنوان HPLC است هم به کار می رود برای اندازه گیری های پتانسیل در دمای ($25 \pm 0.1^\circ\text{C}$) مورد استفاده قرار می گیرد. بررسی emf نسبت به الکترود کالومل سیر شده با تصال دو گانه (SCE, Philips) و محفظه ای پر شده از محلول آمونیم نیترات انجام می گیرد و فعالیت همه گونه ها با استفاده از محاسبه های دبای - هوکل مشخص می گردد (۲۸).

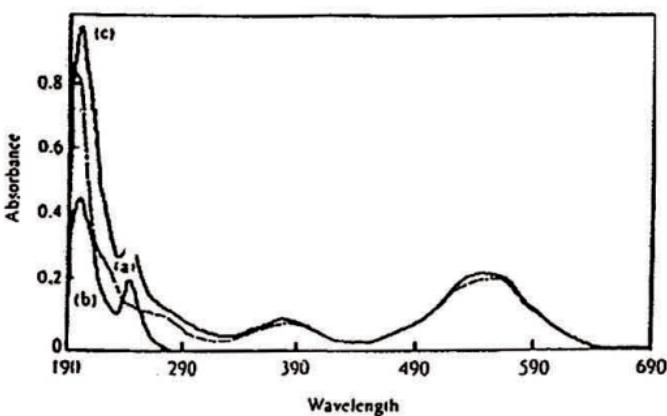

نتایج و بحث

واضح است که وجود برهم کنش گزینشی میان گونه آنالیت آئیونی و حامل چربی دوست درون غشا برای ابداع غشاها پذیری آئیون گزین ضروری است تا الکترود الکتری گزینش پذیری پتانسیومتری ضد هافیستری نشان دهد.

در آزمایش های مقدماتی معلوم گردیده که حدود ۱۲ ساعت پس از مهاسازی الکترودهای غشا بر پایه (PVC) شامل یوتوفر (I) پاسخ پتانسیلی پایدار در محلول های شامل یون برミد دارند. غشا بر یون یوتوفر، گزینش پذیری یکسانی بر روی یون سایر آئیونها خواهد داشت. پاسخ ترجیحی الکترود فوق به یون برمید به برهم کنش انتخابی شدید یوتوفر (I) که خاصیت چربی دوستی بالایی با یون برمید دارد، مربوط شد طیف (UV/VIS) ترکیب فوق که در شکل ۳ آمده است برهم کنش میان یوتوفر کاتیونی و یون برمید را تایید می کند.

افزایش جذب در طول موج (244/2 nm) پس از تماس محلول تهیه شده با یک فاز شامل یون برمید نشان می دهد که برهم کنش انتخابی میان این گونه ها وجود دارد. اثر سایر آئیون ها بر طیف حاصل نیز بررسی شد ولی هیچ گونه تغییر قابل ثبتی در طیف (UV/VIS) مشاهده نگردید (ایات رفتار ضد هافیستری الکترود).

شکل ۳ (a) طیف جذبی (UV/VIS) محلول استونیتریل شامل یوتوفر (I)

(b) محلول استونیتریل شامل 10^{-4} مولار پتانسیم برمید

(c) یوتوفر (I) با محلول 10^{-4} مولار پتانسیم برمید

افزون برنقش بسیار مهم طبیعت یونوفر در تهیه الکترودهای غشاوی یون گزین بعضی از عوامل دیگر نیز نقش دارند مانند: مقدار یونوفر، طبیعت محیط حلال، پلاستیسایزر، نسبت (PVC) به ویژه طبیعت افزودنی‌های مورد استفاده که تأثیر آنها بر روی حساسیت و گزینش پذیری الکترودهای یون گزین تایید شده است^(۳۸-۳۹)

از این رو در تهیه غشا بر پایه یونوفر (I) برای منجش یون بر مید نسبت‌های مختلفی از معرف‌ها مورد استفاده قرار گرفت تا پاسخ الکترود بهتر بشود. این نتایج در جدول ۱ آورده شده‌اند.

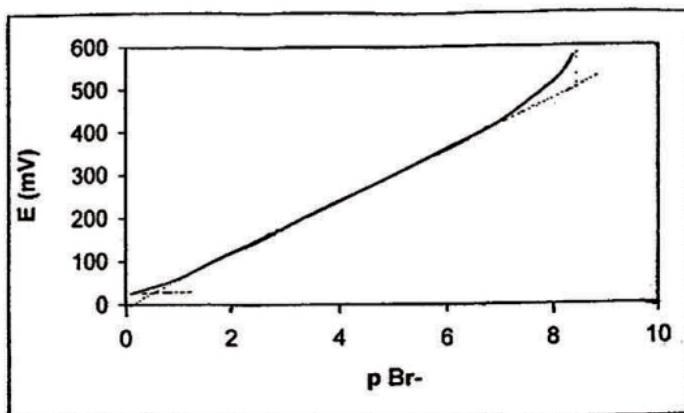
جدول ۱: بهینه‌سازی شاشهای مختلف.

(ترکیب درصد غşa)								
NO	PVC	OA	HTAB	BA	DBP	NOPE	(I)	شیب
۱	۳۰	-	-	-	۶۷	-	۲	۲۱
۲	۳۰	-	-	۶۵	-	-	۲	۲۲
۳	۳۰	-	-	۶۳	-	-	۶	۲۱
۴	۳۰	-	-	۶۶	-	-	۵	۲۱/۵
۵	۳۰	-	-	-	۶۵	-	۵	۲۶
۶	۳۰	-	-	-	-	۶۴	۵	۲۴
۷	۳۰	-	-	-	۵۵	-	۵	۴
۸	۳۰	۱۰	۱	-	۶۵	-	۵	۵۲
۹	۳۰	-	۲	-	۶۵	-	۵	۶۰
۱۰	۳۰	-	۲	-	۶۳	-	۵	۵۴
۱۱	۳۰	-	۲	۶۳	-	-	۵	۷۷
۱۲	۳۰	-	۲	-	-	۶۳	۵	۴۸

مطابق جدول ۱ مقدار متفاوت از پلاستیسایزر (DBP) به کار رفته است تا اثر محیط حلال بر الکترود اختیاری بر مید مشاهده شود. باید توجه داشت طبیعت پلاستیسایزر هم ثابت دی الکتروک غشا و هم تحرک یونوفر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ترکیب‌های جدول ۱ (شماره‌های ۱ تا ۴) افزایش حساسیت پاسخ الکترود را با افزایش مقدار یونوفر نشان می‌دهند (تا این که به ۶٪ برسد). البته افزودن یونوفر بیشتر، سبب از بین رفتن پاسخ الکترود می‌شود که این امر ممکن است به دلیل ناهمگنی و یا سیر شدن اختلالی غشا باشد. داده‌های جدول ۱ (شماره‌های ۱ تا ۶) نشان می‌دهند که بدون حضور

افزودنی‌های کاتیونی و یا در حضور یک افزودنی آنیونی جدول ۱، (شماره‌های ۷ و ۸) حساسیت غشای (PVC) برایه یوتوفر (I) ناچیز است. از این رو وجود ۲٪ (HTAB) به عنوان یک افزودنی کاتیونی مناسب، باعث افزایش حساسیت حسگر بر مید خواهد شد (جدول ۱، شماره ۹). به طوری که دیده می‌شود غشای شماره ۹ دارای (DBP : HTAB = ۱ : ۵) به نسبت (DBP : HTAB = ۱ : ۳۰) برفتاری نرتستی در گستره‌ای از غلظت‌ها دارد. غلظت محلول (KBr) داخلی در الکترود (پاتنیراز $10^{-3} \times 10^{-5}$ مولار نشان می‌دهد که غلظت محلول داخلی دارای اهمیت قابل ملاحظه‌ای در پاسخ پتانسیل الکترود نیست (محلول داخلی با غلظت $10^{-3} \times 1$ مولار برای سیستم الکترود مناسب تر است). زمان به تعادل رسیدن بهینه برای الکترود غشایی در حضور محلولی از (KBr) با غلظت ($10^{-3} \times 10^{-5}$) مولار تا ایجاد یک پتانسیل پایدار حدود ۱۲ ساعت بود که پس از آن در تماس با محلولی شامل یون بر مید قرار گرفت.

الکترود فوق یک پاسخ خطی به یون بر مید در گستره غلظتی ($10^{-5} \times 10^{-3}$ مولار) را نشان می‌دهد و شبیه منحنی کالیبراسیون ($0/5 \pm 60$ میلی ولت بر دهگان است (شکل ۴).

شکل ۴: منحنی کالیبراسیون الکترود انتخابی یون بر مید

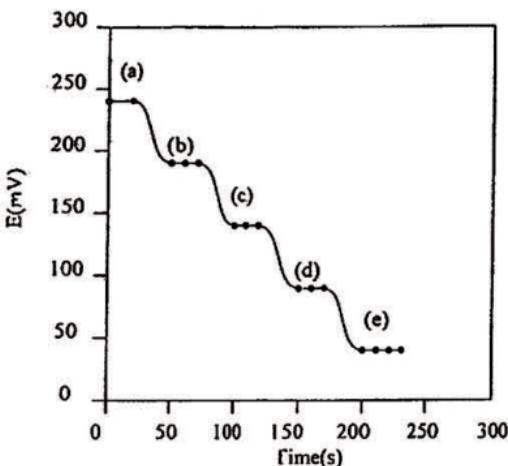
حد تشخیص از تقاطع داخلی دو قسمت برونیابی شده (یک قسمت خطی از گراف با یک قسمت منحنی در غلظت‌های پایین) تعیین شد که مقدار $(10 \times 30)^{-5}$ مولار به دست آمد.

دینامیک پاسخ زمانی، عامل مهمی برای حساسیت غشا نسبت به یون برآید است، البته در این مطالعه پاسخ عملی زمانی با استفاده از تغییر غلظت یون برآید از کمترین مقدار به بیشترین مقدار ثابت گردید. پتانسیل اندازه گیری شده بر حسب زمان مطابق شکل ۵ بررسی شد به طوری که در همه گسترهای غلظتی، الکترود به یک پاسخ تعادلی دز زمان‌های مناسب (حدود ۲۰ ثانیه) می‌رسد. ارزیابی برگشت پذیری الکترود با روش مشابه پذیرفته شده است و این زمان (20 ± 2 ثانیه) در مجموعه‌ای از نمونه‌ها با تغییر غلظت‌ها از زیاد به کم نیز اندازه گیری شده است. (نتایج آن در شکل ۶ آمده است).

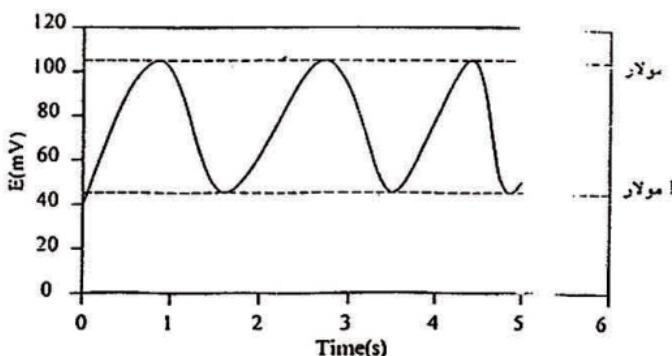
شکل ۶ نشان می‌دهد که پاسخ پتانسیومتری حسگر، برگشت پذیر می‌باشد، هر چند که زمان رسیدن به تعادل بیشتر از زمان در مجموعه‌ای از نمونه‌ها با روند تغییر غلظتی از کم به زیاد است، تأثیر pH روی محلول آزمایشی در پاسخ پتانسیل حسگر در گستره $(10 - 2)$ بررسی شد و تنظیم pH با محلول HNO_3 ، KOH غلیظ که نتایج آن در شکل ۷ آمده است. به طوری که مشاهده می‌شود از $9/5 - 4/0 = 4/0$ پتانسیل ثابت می‌ماند و خارج از این گستره تغییر قابل ملاحظه‌ای می‌کند. (در خارج از این گستره پاسخ پتانسیلی پایدار الکترود دیده نمی‌شود که ممکن است به دلیل پاسخ همزمان الکترود به یون‌های ففات و هیدروکسید باشد، البته ضرایب گزینش پذیری برای یون‌های ففات و هیدروکسید به ترتیب $10^{-3} \times 7/0$ و $10^{-3} \times 1/0$ مولار برآورده شده است). طول عمر غشا براساس کنترل تغییرات شبیه $6 \times 10^{-4} \pm 0/3 \times 5/8/7$ میلی ولت بر دهگان و نیز حد تشخیص ($10^{-5} \times 4$ مولار) الکترود، سه ماه را نشان می‌دهند.

تأثیر مزاحمت یون‌ها روی پاسخ الکترود غشا بیان می‌گردد (K_{48}^{32}).^{۴۳} پذیری مطابق معادله‌های نیکولسکی - آیزنمن بیان می‌گردد (FIM)^{۴۱} و محلول مختلط (MSM)^{۴۱} بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند، با این وجود در این روش‌ها نیز محدودیت‌هایی به ویژه برای یون‌های با بار الکتریکی نامساوی وجود دارد، (رقابت غیر نرنستی یونهای مزاحم به فعالیت آنها بستگی دارد)^{۴۴}.

مطابق روش MPM (۴۵,۴۶ و ۴۷) یون‌های اولیه (A) با فعالیت (غلظت) معینی به محلول مرجع افزوده شده و سپس پتانسیل اندازه‌گیری می‌شود، در آزمایش دیگری یون‌های مزاحم (B) به طور متالی به محلول‌های مرجع یکسان یا مقدار ثابت از (A) افزوده شده تا همان پتانسیل حاصل شود. در نهایت ضرایب فعالیت MPM به صورت $K_{AB}^{MPM} = \frac{a_1}{a_2}$ ارائه می‌گردد. شرایط تجربی مهیا شده و مقادیر به دست آمده براساس آنها در جدول ۲ جمع آوری شده است، مطابق این جدول مقادیر K_{AB}^{MPM} از مرتبه $10^{-7} \times 10^{-7}$ و کمتر می‌باشد که اثر تأثیر مزاحمت آنion‌ها را بر پاسخ پتانسیومتری الکترود پیشنهادی (برای شناسایی یون برمید، به طور انتخابی) نشان می‌دهد.

شکل ۵: پاسخ ایستای حسگر برمید براساس تغییر غلظت یون برمید (a) 10^{-6} مولار (b) 10^{-5} مولار (c) 10^{-4} مولار (d) 10^{-3} مولار (e) 10^{-2} مولار

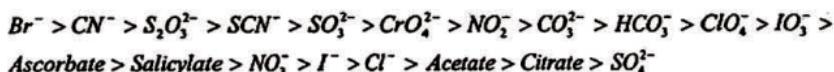
شکل ۱: پاسخ دینامیک الکترود برمد برای پرسنی غلظت‌ها (از بالا به پائین)

جدول ۲: ضرایب گزینش پذیری برای آئیون‌های مزاحم و مختلف

آئیون	K_{AB}^{kw} (MPM)
Cl^-	5.0×10^{-1}
SCN^-	5.0×10^{-1}
HCO_3^-	2.0×10^{-1}
NO_2^-	2.0×10^{-1}
NO_3^-	4.0×10^{-1}
$S_2O_3^{2-}$	9.0×10^{-1}
SO_3^{2-}	9.0×10^{-1}
SO_4^{2-}	7.0×10^{-1}
CN^-	7.0×10^{-1}
ClO_4^-	5.0×10^{-1}
CrO_4^{2-}	1.0×10^{-1}
IO_3^-	7.0×10^{-1}
<i>Citrate</i> -	9.0×10^{-1}
<i>Salicylate</i> -	7.0×10^{-1}
<i>Ascorbate</i> -	4.0×10^{-1}
I^-	

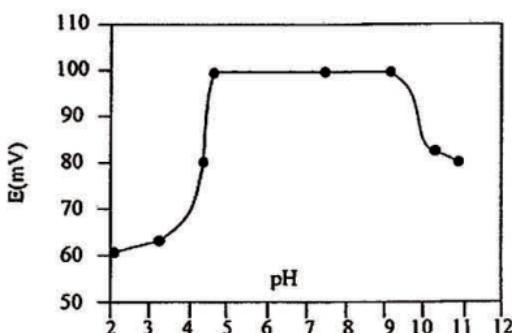
آئیون A- بین اصلی و B- مزاحم

الگوی گزینش پذیری برای یک سری از آئیون‌ها به صورت زیر است:

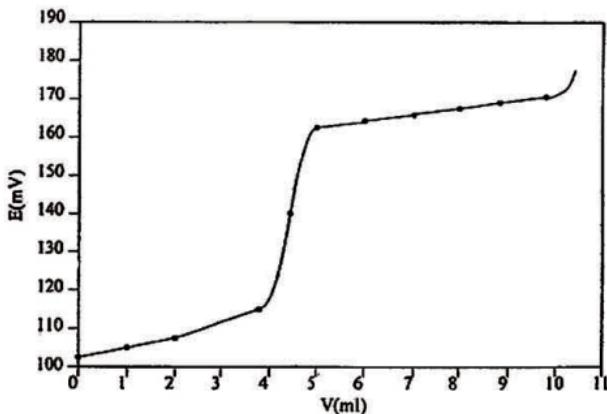
جالب توجه است که الگوی گزینش پذیری فوق برای حسگر پیشنهادی به طور قابل ملاحظه‌ای متفاوت از گزینش پذیری هافمیستری (بر پایه چربی دوستی آئیون‌ها) است. در جدول ۳ اغلب یون‌های مزاحم با خواص گزینش پذیری بزرگ‌تر از ($10^{-3} \times 10^{-2}$) برای الکترودهای انتخابی یون برآمد. تفاوت آشکار را با سایر الکترودها بر پایه ترکیب‌های نیکل (۱۱)، ترا آزااتولن (۱۱)، نقره (۱) تیو اوره، نقره (۱) به همراه مشتقان نرمال تیوکربامیلین، شلات‌های فلزی واسطه از بیس‌فورفوران-سی اوکتو تولوییدین، نشان می‌دهند.

اثراین یون‌ها نیز بررسی شد، ولی مزاحمت‌های ناچیزی را روی پاسخ حسگر پیشنهادی نشان دادند، در حالی که الکترودهای گزارش شده قبلی، آثار مزاحمت‌های بالایی از آئیون‌های مانند تیوسیانات، نیتریت، پر کلرات و یدید را نشان می‌دهند (۲۰، ۲۱، ۲۲).

شکل ۷. اثر pH روی محلول آزمایشی برآمد ($10^{-3} \times 10^{-2}$ مolar) بر پاسخ پتانسیلی حسگر برآمد.

این حسگر به طور موقت آمیزی به عنوان الکترود شناساگر برای تیتراسیون پتانسیومتری یون نقره یا محلولی شامل یون برمید (شکل ۸) به کار رفته است، به طوری که غلظت یون Ag^+ با دقت خوبی توسط این الکترود تعیین می‌گردد.

شکل ۸ منحنی تیتراسیون پتانسیومتری 5×10^{-3} میلی لیتر محلول پتانسیومتری برمید 1×10^{-3} مولار با محلول نقره نیترات 1×10^{-3} مولار توسط حسگر پیشنهادی (الکترود شناساگر)

نتیجه گیری

روش پتا نسیومتری بر پایه غشای حامل یونوفر (I) می‌تواند روش مناسبی برای سنجش مستقیم یون برمید باشد. این الکترود که به آسانی تهیه می‌شود، گزینش پذیری بالا، حساسیت زیاد، گستره دینامیک وسیع، حد تشخیص مناسب و زمان پاسخ‌دهی بسیار سریع دارد. چنین ویژگی‌هایی این الکترود را برای سنجش غلظت یون برمید مناسب می‌سازد تا در گسترده‌ای از نمونه‌ها شامل آب و نمک‌ها، بدون نیاز به مراحل آماده سازی قبلی، پیش تنظیم، و همچنین اثر ناچیز مزاحمت یون‌های دیگر بر نمونه‌های اصلی، قابل استفاده باشد.

منابع و مراجع

References

- Schulthess, P., Ammann, D., Krautler, B., Caderas, C., Stepanek, R., and Simon, W., *Anal. Chem.*, 57, 1397 (1985).
- Stepanek, R., Krautler, B., Schulthess, P., Lidemann, B., Amman, D., Simon, W., *Anal. Chim. Acta*, 182, 83. (1986).
- Chaniotaki, N.A., Chasser, A.M., Meyerhoff, M.E., *Anal. Chem.*, 60, 185. (1998).
- Bakker, E., Malinowska, E., Schiller, R.D., Meyerhoff, M.E., *Talanta*, 41, 881. (1991).
- Amini, M.K., Shahrokhian, S., Tangestaninejad, S., *Anal. Chem.*, 71, 2502. (1999).
- Meyerhoff, M.E., Pranitis, D.E., Yim, H.S., Chaniotakis, N.A., Park S.B., *Anal. Chim. Acta*, 17, 123. (1989).
- Yuan, R., Chai, Y., Liu, D., Gao, D., J.Li, R.Yu, *Anal. Chem.*, 65, 2572. (1993).
- Wuthier, U., Pham, H.V., Zand, R., *Anal. Chem.*, 56, 535. (1984).
- Fluri, K., oudeka, J.K., Simon, W., *Helv. Chim. Acta*, 75, 1012. (1992).
- Glazier, S.A., Arnold, M.A., *Anal. Chem.*, 63, 754. (1991).
- Demeulenarec, R.L., Onsrud, P., Arnold, M.A., *Electroanalysis*, 5, 833. (1993).
- Chaniotakis, N.A., Jurkschat, K., Ruhemann, A., *Anal. Chim. Acta*, 282, 345. (1993).
- J.Li, X.Wu, R.Yuan, H.Lin, R.Yu, *Analyst*, 119 1363. (1994).
- Nakamura, T., Hayashi, C., Ogwara, T., *Bull. Chem. Soc. Jpn.* 69, 1555. (1996).
- Amini, M.K., Shahrokhian, S., Tangestaninejad, S., *Anal. Chim. Acta*, 402 ,137. (1999).
- Badr, I.H.A., Meyerhoff, M.E., M.Hassan, S.S., *Anal. Chem.*, 67, 754. (1995).
- Florido, A., Bachas, L.G., Valiente, M., Villaescusa, I., *Analyst*, 119, 2613. (1994).
- Bicker, J., Daumert, S., Bachas, L.G., Valiente, M., *Anal. Chem.*, 63 1585. (1991).
- Ying, M., Yuan, R., Zhang, X., *Analyst*, 122, 1143. (1997).
- ElAamrani, F., Garcia-Raurich, J., Sastre, A., Beyer, L., Florido, A., *Anal. Chim. Acta*, 402, 129. (1999).
- ElAamrani, F., Garcia-Raurich, J., Sastre, A., Beyer, L., Florido, A., *Anal. Chim. Acta*, 329, 247. (1996).
- Changqing, S., Jinghong, Z., Hongding, X., Yipeng, S., Jiacong, Z.Xi, S., *Talanta*, 46, 247. (1998).
- Z.Li, R.Yuan, M.Ying, Y.Song, Shen, G. Yu, R. *Anal. Lett.*, 30, 1455. (1997).
- Rouhollahi, A., Gangali, M.R., Shamsipur, M., *Talanta*, 46, 1341. (1998).
- Ganjali, M.R., Rouhollahi, A., Mardan, A.R., Hamzeloo, M., Moghimi, A., Shamsipur, M *Microchem. J.*, 60, 122 . (1998).
- Fathi, M.R., Darviche, F., Gangali, M.R., *Anal. Lett.*, 30, 1025. (2000).
- Ganjali, M.R., Hosseini, M., Basiripour, F., Hashemi, O.R., Rastegar, M.F., Buchanan, G.W., *Talanta*, (2001).
- Mousavi, M.F., Sahari, S., Alizadeh, N., Shamsipur, M., *Anal. Chim. Acta*, 414, 189. (2000).
- Ganjali, M.R., Moghimi, A., Shamsipur, M., *Anal. Chem.*, 70, 5159. (1998).
- Shamsipur, M., Rouhani, S., Ganjali, M.R., Eshghi, H., Sharghi, H., *Sens. Actuat. B*. 59, 30. (1999).

- 31- Ganjali, M.R., Hosseini, M., Javanbakht, M., Hashemi, O.R., *Anal.Lett.*, 15, 3139. (2000).
- 32- Ganjali, M.R., Fathi, M.R., Pirelahi, H., *Electroanalysis*, 12, 1138. (2000).
- 33- Shamsipur, M., Yousefi, M., Ganjali, M.R., *Anal.Chem.*, 72, 2391. (2000).
- 34- Shamsipur, M., Rouhani, S., Mohajeri, A., Ganjali, M.R., Rashidi-Rangbar, P., *Anal.Chim.Acia*, 18, 197. (2000)
- 35- Rouhollahi, A., Shamsipur, M., *Anal.Chem.*, 71, 1350. (1999).
- 36- Shamsipur, M., Khayatian, J., Tangestaninejad, S., *Electroanalysis*, 18, 1340. (1999).
- 37- Wizinger, R., Ulrich, P., *Helv.Chim.Acta*, 39, 207. (1956).
- 38- Kamata, S., Bhale, A., Fukunaga, Y., Murata, A., *Anal.Chem.*, 60, 2464. (1988).
- 39- Koryata, J., *Anal.Chim.Acta*, 233, 1. (1990).
- 40- Wolfbeisw, O.S., *Anal.Chim.Acta*, 250, 181. (1991).
- 41- Rosatzin, T., Bakker, E., Suzuki, K., Simon, W., *Anal.Chim.Acta*, 280, 197. (1993).
- 42- Yang, X., Kumar, N., Chi, H., Hibbert, D.B., Alexander, P.W., *Electroanalysis*, 9, 459. (1997). 43- Saez F.I., de Viteri, Diamond, D., *Analyst*, 119, 749. (1994).
- 44- Umezawa Y., Umezawa, K., Sato, H., *Pure Appl.Chem.*, 67, 507. (1995).
- 45- Bakker, E., *Electroanalysis*, 9, 7. (1997).
- 46- Bakker, E., *Anal.Chem.*, 69, 1061. (1997)
- 47- Gadzekpo, P.Y., Christian, G.D., *Anal.Chim.Acta*, 164, 279. (1984).
- 48- Umezawa, Y., Umezawa, K., Sato, H., *Pure. Appl.Chem.*, 67, 507, 1995.
- 49- Umezawa, Y., "Handbook of Ion-Selective Electrodes : Selectivity Coefficient".CRC Press, Boca Raton, 1990 .